



Piskeorm i en kennel

Vi har en lille kennel med opdræt af Grand Danois. Vi har haft racen siden 1989 og i 2001 fik vi kennelmærke, desuden har vi gennemgået DKKs opdrætteruddannelse.

Vi bor på et lille landsted uden for en landsby hvor vi har masser af plads til hundene.

Da det er en lille kennel har vi hundene sammen med os selv, men de har også deres eget område hvor de normalt er når vi er på arbejde.

Vores hunde er som følger:

Binzer, vores han der er importeret fra Florida i USA i Oktober 2003 og han er nu 7½ år.

Candy, vores tæve der er importeret fra Florida i USA i Maj 2005 og hun er nu 5 år.

Sally, vores tæve af egen avl der nu er 5 år.

Maggie, vores tæve af egen avl der nu er død.

Raggae, vores tæve af egen avl der nu er død. Hun var pensioneret efter 4 kuld hvalpe.

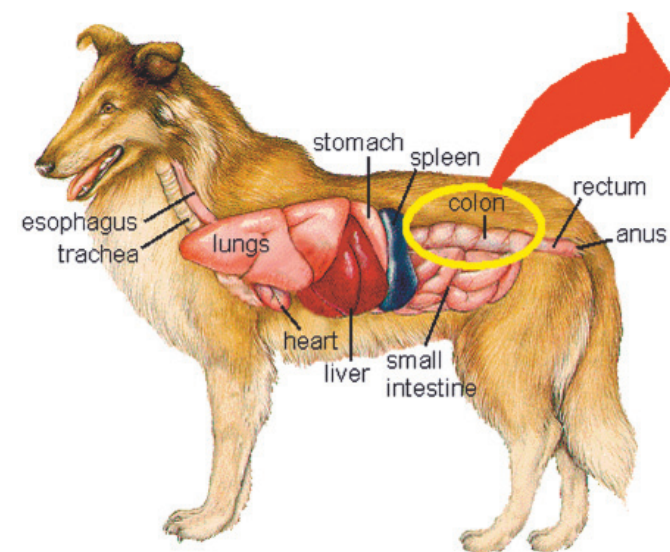
Senere er der kommet følgende hunde:

QT, vores tæve der er importeret fra Ohio USA og er 2½ år (ejes sammen med Chelia Rasmussen)
Icon, vores han der er importeret fra Illinois USA og er 1 år

Arnie, vores han af avl fra vore egne linjer

Vi har importeret de 4 hunde af den grund at det er svært at finde hunde i Danmark, hvormed vi mener at kunne forbedre racen herhjemme.

Vi tager vores hunde med på ture i byen, og til deltagelse i lydighed samt selvfølgelig til udstillinger.

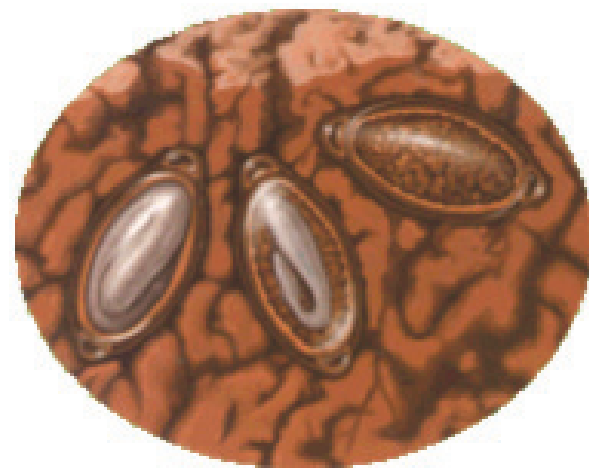


Som nævnt tidligere er de indenfor hos os eller også er de i deres kennel afsnit på ca. 70m² hvor de har hver sin seng og egen boks, hvor der ren-

gøres 2 gange dagligt. På de udendørs arealer, har de et overdækket areal på ca. 70 m² hvoraf der er et separat afsnit for de mindste hvalpe på ca. 15m² (dette rengøres hver dag).

Derudover har de et område der ikke er overdækket på ca. 1 tønde land der er græsudlagt og hvor de kan løbe frit omkring (dette rengøres mindst 1 gang om ugen).

Hvis vi i en periode har syge hunde der skal opserveres har vi dem i vores bryggers der støder op til vores soveværelse. Dette område benyttes også i de perioder hvor vi har hvalpe. Hele kennelen er godkendt af DKK i forbindelse med opdrætteruddannelsen.



Omkring oplevelsen af piskeorm i kennelen kan vi datere den tilbage til årsskiftet 2006/2007, hvor vi havde nogle perioder hvor specielt vores han "Binzer" pludselig ikke kunne holde på sin afføring og kom til at besørge på gulvene indendørs hos os.

Da det ind imellem sker at de kan få dårlig mave, laver vi så en fiberrig kost til dem bestående af grønne bønner, ris og tun. Det plejer at hjælpe og det gjorde det også her. Så ingen mistanker om noget andet endnu.

I Februar måned har vi så det samme problem med vores "pensionist", men her hjælper fiber kosten ikke rigtigt og "Binzer" får igen dårlig mave. Resten af hundene har ingen problemer, så der er ikke mistanke til foderet. Vi konsulterer så vores dyrlæge hvor vi prøver at kurere en tyktarmsbetændelse da den har lignende symptomer.

Herfra går der noget tid før man til sidst får mistanker om at det kunne være en snylter der skaber



Piskeorm i en kennel

vore problemer. Da det så endeligt er bestemt at det er piskeorm er det ikke noget problem at behandle hundene. Her skal man være klar over at ved behandling mod almindelige spoleorm får man ikke piskeormene udryddet ved denne behandling.

Efter denne oplevelse finder man så ud af, at piskeorm har man stort set forever i kennelen, da piskeorm ikke behøver nogen mellemvært, men går direkte fra individ til individ, via de udskilte æg der er i hundens afføring. Man skal her huske at æggene ikke forsvinder men bare ligger i dvale og venter på en ny vært, og de kan ikke fjernes ad kemisk vej.

Det er kun ved at kigge tilbage i hundenes logbøger at man egentlig kan finde ud af at problemet har været der i et stykke tid, og i dag vil en dårlig mave her i kennelen, være noget helt andet end det vi betragtede det som førhen.



Efter at vi fik udryddet piskeormene har Binzer dog stadig problemer med sin tyktarm og han bliver da også behandlet efterfølgende mod piskeorm da han nemmere får piskeorm.

Da man ikke ser ret mange tilfælde af piskeorm i Danmark bliver vi kontaktet af professor Jesper Monrad fra DTU der er i gang med et projekt hvor man vil behandle mennesker med piskeorm der har store problemer med deres mave (afføring etc.) hvor man så ser en forbedret tilstand efter en behandling.

Han kontakter så os, da han via vores dyrlæge ved at vi har piskeorm. Vi laver en aftale med ham om

at vi afleverer afføringsprøver og de vil analysere dem og vi får stillet en diagnose samt behandling.

Diagnosen er at.:

Arnie, Sally, Raggae, Maggie og Icon har piskeorm Binzer har ingen orm da han har gennemgået en kur en måned tidligere. QT har ingen orm. QT har slet ingen orm overhovedet og har aldrig haft nogen. Hundene behandles og alle er nu ormefri.



Da der er andre end os der har importeret hunde er det yderst usandsynligt at vi skulle være de eneste der har fået piskeorm i kennelen. Det er nok snarere sådan at man ikke har et tilstrækkeligt kendskab og viden om piskeorm hos dyrlægerne/veterinærsygeplejerskerne, hvilket kan skyldes at man ikke har tilstrækkeligt materiale (orm) til brug ved undervisningen.

Med venlig hilsen, Kurt Eriksen

Kennel Grand Frozzy